

Тукъ той се спрѣ за да си спомни какво има още да говори. И лицето му взе да се вледенява.

Дори изгуби охота да говори, но председателя на сжда го запита:

— И следъ като постъпва стражарь, какво преживѣ?

... Отъ начало, — започна съ тѣга Павелъ, — азъ знаяхъ една воля — тази на старшията. Когато той се случваше човѣкъ, азъ не срещахъ мъчнотии, но кога назначаваха такъвъ, който искаше да се крие задъ мене, тогазъ азъ се забърквахъ.

Забърка ли се човѣкъ въ служба — сбърква и частния си животъ. Тогазъ, за да забравя отговорностъ, азъ почнахъ да пия. Това пиене ми забърка смѣтките и азъ на третия